

2. При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити да се тълкува в смисъл, че винаги налага кредиторът и кредитният посредник да преценяват вместо потребителя дали е уместно евентуално сключване на договор за кредит?

⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (Ю L 133, стр. 66).

**Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Италия),
постъпило на 1 февруари 2018 г. — Vitali SpA/Autostrade per l'Italia SpA**

(Дело C-63/18)

(2018/C 166/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vitali SpA

Ответник: Autostrade per l'Italia SpA

Преюдициален въпрос

Допускат ли принципите за свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги съгласно членове 49 и 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), член 71 от Директива 2014/24 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. ⁽¹⁾, в които не се предвиждат количествени ограничения за подизпълнители, както и общият за ЕС принцип на пропорционалност, прилагането на национална правна уредба в областта на обществените поръчки като италианската правна уредба, съдържаща се в член 105, параграф 2, трето изречение от Законодателен декрет № 50 от 18 април 2016 г., където се предвижда, че на подизпълнители не може да се възлага изпълнението на повече от 30 процента от общата стойност на договора за строителство, услуги или доставки?

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, стр. 65).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 12 февруари 2018 г. — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Дело C-101/18)

(2018/C 166/25)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Въззивник: Idi Srl

Въззиваел: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с член 45, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2004/18/ЕО от 31 март 2004 г. ⁽¹⁾ да се счита, че има „висящо производство“, когато е налице просто молба на длъжника до компетентния съдебен орган за предпазен конкордат?
- 2) Съвместимо ли е с горепосочената правна уредба признанието на длъжника, че е в състояние на неплатежоспособност и че иска да подаде молба за „бланкетен“ предпазен конкордат (чиито характеристики са посочени по-горе) да се счита за основание за изключване от процедурата за възлагане на обществена поръчка, като по този начин се тълкува разширително понятието за „висящо производство“, предвидено в горепосочената правна уредба на Общността (член 45 от директивата) и в горепосочената национална правна уредба (член 38 от Законодателен декрет № 163-2006)?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282).

**Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Montreuil (Франция), постъпило на
20 февруари 2018 г. — Sea Chefs Cruise Services GmbH/Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Дело C-133/18)

(2018/C 166/26)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Montreuil

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sea Chefs Cruise Services GmbH

Ответник: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Преюдициални въпроси

Трябва ли разпоредбите на член 20, [параграф 2] от Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г. ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че с тях се въвежда правило за преклудиране — съгласно което данъчнозадължено лице от държава членка, искащо да му бъде възстановен данък върху добавената стойност от държава членка, в която то не е установено, не може да отстрани нередовностите в заявлението си за възстановяване в производството пред съда, разглеждащ данъчния спор, ако не е спазило срока за отговор на искане за предоставяне на информация, отправено от администрацията в съответствие с разпоредбите на [параграф 1] от същия член — или, напротив, в смисъл, че в рамките на правото на обжалване, предвидено в член 23 от посочената директива, и предвид принципите на неутралитет и на пропорционалност на данъка върху добавената стойност, данъчнозадълженото лице може да отстрани нередовностите в заявлението си в производството пред съда, разглеждащ данъчния спор?

⁽¹⁾ Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка (ОВ L 44, стр. 23).